

I Kristi uppståndelses kraft.

Alltså, mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom I veten att edert arbete icke är fåfängt i Herren. 1 Kor. 15:58

Med de orden avslutar aposteln Paulus sitt kapitel om de dödas uppståndelse. Vissheten om uppståndelsen är på samma gång visshet om att vårt arbete icke är fåfängt i Herren. Förvisningen om en uppståndelse från de döda blir en kraft till ett rättfärdigt och heligt leverne. I tron på uppståndelsen ligger ju också det hoppfulla löftet om ett evigt liv. Men vårt hopp om uppståndelse och evigt liv grunda vi på Kristus. Han har själv uppstått och vunnit seger över synd, sorg och död.

Min vän, varför är Du så bedrövad?

Jag har aldrig kunnat fritaga mig från den tanken, att syndare synda av sorg. Huru glada deras dagar äro, huru leende deras anleten, i djupet av deras hjärtan bor sorgen tung. De tro sig glada, men äro bedrövade. Och i sin bedrövelse synda de. Framtiden ter sig så mörk. Och när tankarna äro mörka, bliva gärningarna onda. Vad tjänar det till? Allt synes så hopplöst, meningslöst. Var gagnar det att kämpa, strida? Vid livets slut står ju ändå oblidkelig Döden. Min vän, kan Du höra det djupa vemodet i orden: "Låtom oss äta och dricka, ty i morgon skola vi dö!" Icke sant, Du syndar därför att Du är bedrövad och Du är bedrövad där-

för att Du icke tror på de dödas uppståndelse och ett evigt liv. Du tror att Ditt arbete är fåfängt.

Ack, huru många ha icke grubblat över livets och dödens gåta. Och alla grubblare ha slutat i samma ovisshet. Dödens port har varit obönhörligt slutet för all deras tankemöda. Skickliga filosofiska systembyggare ha gjort krampaktiga försök att avlocka Döden dess hemlighet, men förgäves. Alla ha de gått bort i missmod, kanske till synd. Bedrövade. vän! Det finnes bara en lösning på dödens gåta. Den som Kristus har givit oss genom sin uppståndelse. Endast tron på att Kristus har övervunnit döden och uppstått kan giva Dig mod. Kristi uppståndelse öppnar för Dig den ljusa framtidsvy, i vilken Du får kraft till ett rättfärdigt liv — Det Eviga Livets framtidsvy.

Käre medkristne, fatta mod!

Huru modfällda, voro icke Jesu lärjungar, när Jesus blev gripen och korsfäst! Kanske var det just i ett ögonblick av sådant missmod Petrus förnekade sin Herre. Kristus var död. Vartill gagnade nu deras kamp? Eller varifrån hämtade de nu kraft till fortsatt strid mot synd och ondska?

Men några av lärjungarna fingo komma till Jesu grav

och funno graven tom och Kristus uppstånden. Många voro med och sågo den Uppståndne, när han besökte dem i församlingen. Många fingo genom andra höra berättas om att Kristus hade uppstått.

Det är icke lätt att läsa i ett människohjärta och att se vad som därinne sker. Ett är visst. Före mötet med den Uppståndne voro lärjungarnas hjärtan fyllda av sorg, efter mötet med honom voro de uppfyllda av glädje. De må ha varit vid graven eller sett honom i församlingen eller blott mottagit budskapet om honom genom andra: de nyss så modfällda fattade mod.

Du och jag, käre medkristne, vi som tro på Kristi uppståndelse, vi hava budskapet om den Uppståndne från andra. Men det har icke förringat dess verkan. Samma under i själen! Den modlöse har fått mod. Det förr meningslösa livet har fått en mening. Det eviga liv, som uppståndelsen talar till oss om, ger oss håg och kraft till ett nytt liv. Vår helgelskamp får en mening. Vi arbeta icke fåfängt i Herren. Kristus har uppstått, vi skola ock uppstå!

Varför faller Du alltså modet? Är det icke därför, att evighetstanken ibland fördunklas för Dig och de mörka jordiska tankarna på nytt få makt i Din själ! Och varför drages Du åter och åter tillbaka mot synden? Är det icke därför att dödstanken på nytt fått insteg i Ditt hjärta och viskar i Ditt öra: "Vad tjänar det till?" Se på nytt upp mot den ljusa

framtid, som den Uppståndne öppnar för Dig, och förstå, att det verkligen tjänar någonting till.

Låt oss icke förtrötts! Låt oss stå fasta i tron, orubbliga i frestelsens stund, låt oss troget kämpa mot synd och orättfärdighet, låt oss alltmer fullkomnas i allt gott verk, i förvisning om att vår kamp icke är fåfång!

Vapenbroder, Du strider icke ensam!

Vår kamp är svår. "Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och världshärskare, som råda här i mörket, mot ondskans andemakter i himlarymderna." När aposteln säger: "Varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk," kan det synas, som om han ställde oss ensamma i denna kamp, allenast med vår egen svaga kraft till hjälp. Hava vi då endast vår egen viljestyrka, vårt eget tålmod, vår egen klokhet, vår egen ut hållighet att strida med? Men aposteln säger också: "Eftersom I veten, att edert arbete icke är fåfångt i Herren." Vissheten om att vårt arbete icke är fåfångt i Herren, vissheten om Kristi uppståndelse skall stärka oss i striden. Visserligen ha vi många andra stöd, våra medkristnas hjälp, församlingen, ordet. Men den största hjälpen kommer från den Uppståndne, han som själv har kämpat och vunnit seger. Och det är icke blott hans ojämförliga förebild, som hjälper oss. Genom tron på honom hava vi del i honom, vi äro införlivade med honom och vi strida i hans, den Uppståndnes kraft. Han strider med oss. I Kristi uppståndelseskraft skall det bli oss möjligt att vandra i ett heligt leverne och genom honom, som själv har vunnit seger, skola även vi bliva segervinnare. Amen.

K. N.

Jesus sade: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör; och var och en som lever och tror på mig, han skall aldrig någonsin dö.

(Joh. 11 : 25, 26.)

Minnesvård över L. J. Österblom på Wormsö.

På Wormsö planeras att till sommaren hugfästa minnet av missionären och skolläraren L. J. Österblom genom resande av en minnesvård. Som de flesta torde känna till, verkade missionär Österblom på Wormsö åren 1873—1887.

Få män i Wormsö historia torde vara så förtjänta av en sådan tacksamhetsgård som Österblom. Hans verksamhet medförde en fullkomlig omvälvning i denna öbefolkningsliv, såväl moraliskt som religiöst, men även i någon mån kulturellt. I Sverige hade på 1870-talet en del penningemedel blivit disponibla för inköp av biblar åt Estlands svenskar. Svenska församlingen i Tallinn tillskrevs därför med förfrågan om biblar finge översändas. Svaret kom och lydde: "Biblar finnas nog, men sänd oss i stället lärare, som lär folket läsa i dem". Så åtog sig Evangeliska Fosterlandsstiftelsen saken och utsände till en början två missionärer: Thorén till Nuckö och Österblom till Wormsö.

Hurudana förhållandena på Wormsö voro vid Österbloms ditkomst lär man bäst känna genom att läsa Österbloms egen bok: "Svenskarna i Östersjöprovinserna" (Tredje upplagan, Karlskrona 1927.) Befolkningen var djupt nedsjunken i dryckenskap. Hurudant nykterhetstillståndet skulle vara, förstår man, när man hör, att på den jämförelsevis lilla ön fanns icke mindre än tretton krogar. Med dryckenskapen följde, såsom vanligt är, fattigdom och nöd, tjuveri och lögnaktighet. Särskilt var baronen på Magnushof utsatt för folkets oärlighet. Allmogen var ju dagsverksskyldig under godset, och betraktade baronen såsom sin förtryckare. Om natten bortstals ofta ullen, som om dagen klippts. När säden skulle sås försvann utsädet, och när ingen brodd kom upp, hette det, att masken ätit upp den.

Den, som besökt och lärt känna Wormsö i våra dagar, vet huru förändrat livet på ön är. Wormsö kan i moraliskt

och religiöst hänseende jämfästras med vilken annan bygd som helst. I någon mån har naturligtvis nya förhållanden bidragit till denna stora förändring. Storgodset finnes ej längre, och bönderna äro självägande. Men den mäktiga omvälvningen är till största delen Österbloms förtjänst. Österbloms verksamhet var egentligen skolundervisning, men det viktigaste i denna var kristendomsundervisningen.

Och vid sidan av skolan bedrev han en flitig predikoverksamhet och personlig själavård. Med åren blev han därigenom upphov till en stark väckelse-rörelse, som lik en stormvind gick fram genom sinnena och lämnade få oberörda.

I 18 $\frac{1}{2}$ år verkade Österblom på Wormsö. Hans arbete där slutade med en landsförvisning, vars orsaker ännu icke äro klarlagda. Förmodligen sammanhängde de med den ortodoxa kyrkans propaganda. Utan tvivel hade den österblomska verksamheten sina brister, men ett stort och välsignelserikt verk var det, och dess resultat kan ännu till fullo skönjas och uppskattas.

År 1932 avled L. J. Österblom vid hög ålder i Spånga, nära Stockholm.

Planer på ett minnesmärke över Österblom ha tidigare varit å bane, men först nu synes det bli riktigt allvar av. Var minnesvården kommer att resas, är ännu icke bekant. Tvenne olika platser ha tidigare varit ifrågasatta, dels platsen, där gamla "Härbärgen" stod i prästgårdens trädgård, och där Österblom först undervisade, dels Österbloms predikoplats i skogen strax bakom prästgården. Då väl pastorn vill undvika en alltför stark turistström i prästgårds-trädgården, och platsen där även i andra avseenden är mindre lämplig, torde väl vården komma att stå bland de höga tallarna i den vackra prästgårdsskogen — den tempelsal, där en gång folket, sittande i gräset, lyssnade med bävande hjärtan till Österbloms eldiga förkunnelse.

Rikssvenskar på Estlandsbesök.

Riksföreningen anordnar sällskapsresa.

I Sverige har i dagarna följande inbjudan till sällskapsresa i Estland utsänts.

Den 13 juni 1936 avlägges för första gången studentexamen i Estlandssvenska gymnasiet i Haapsalu. Det blir en stor dag för hela svenskbygden där ute, och då säkerligen många rikssvenskar skulle vilja vara med om denna festdag för våra stamfränder i det gästvänliga och på svenskminnen rika Estland äro planer å bane att med bistånd av Svensk Turistbureau, Stockholm, anordna en sällskapsresa till Estland, med avresa från Stockholm den 10 juni och återkomst den 25 juni. Programmet skulle bliva följande:

- 10 juni avresa från Stockholm
- 11 " ankomst till Tallinn
- 12 " resa Tallinn—Haapsalu
- 13 " i Haapsalu
- 14 " " "
- 15 " " "
- 16 " resa Haapsalu—Pärnu
- 17 " " Pärnu—Tartu
- 18 " i Tartu
- 19 " resa Tartu—Narva
- 20 " i Narva
- 21 " resa Narva—Tallinn
- 22 " i Tallinn
- 23 " " "
- 24 " resa Tallinn—Stockholm
- 25 " ankomst Stockholm

Priset för resan från Stockholm och åter, allt inräknat, utom för eventuella måltider på båtresan, som det av praktiska skäl är bäst att var och en får göra upp för sig, är 240 kr.

Det är ett billigt pris för en så omfattande färd och ändock har hänsyn tagits till svenska resandes vanligen rätt stora anspråk. Sjöresorna ske sålunda i I klass och vi ta under färden in på de bästa hotell som stå till buds. Rundresan företages i buss, vilket är värdefullt, ty man kan då stanna och göra uppehåll här och var.

Under färden till Haapsalu göres även en avvikning till Rågöarna, där det estlandssvenska bygdemuseet etc. beses. Därjämte avlägges besök å svenska folkhögskolan i Birkas och färden går även genom svenskbygderna Rikull och Nuckö.

Det är mycket av historiskt och kulturellt intresse som finnes att se i Narva, Tartu och Tallinn. Tiden är överallt riktigt tilltagen och tillfälle gives även att pröva badorterna utanför Narva och Pärnu.

En duktig estlandssvensk färdledare från „Svenska Odlingens Vänner“ kommer att medfölja under hela rundresan i Estland.

Med hänsyn till det livliga intresse för denna färd, som kan förväntas, måste antalet deltagare inskränkas på grund av de begränsade hotellmöjligheterna på en del orter. Vid anmälning gäller därför, att rätt till deltagande sker i den ordning anmälningarna inkomma.

Anmälning kan ställas an till Stockholms Lokalförening av Riksföreningen, adr. Vasagatan 23—25, Stockholm tel. 100711 eller till Riksföreningens huvudkontor, Avenyen 3, Göteborg. Vid anmälningen bör en första inbetalning av 25 kr. göras. Det är önskvärt att anmälningarna insändas före april månads utgång.

Riksäldsten avvisade Vormsöadressen.

Sedan omkring två år har på Vormsö funnits en statens spritförsäljning, vilken i många öbors ögon syns som en fara för öns moraliska och ekonomiska västånd. Från nykterhetsvänligt håll igångsattes därför före jul en namninsamling för att i adress till riksäldsten anhålla om försäljningens borttagande. Adressen samlade icke mindre än 800 namn. I dagarna meddelas emellertid, att Riksäldsten avslagit vormsöbornas framställning under motivering att om försäljningen borttages skulle den olaga handeln med sprit på ön åter taga ny fart.

På ort och ställe finner man svaret en smula överraskande då man icke har sig bekant, att olaga handel i någon nämnvärd grad förekommit på Vormsö.

Våren och vi.

„Våren är kommen“ . . . sjunges det otvivelaktigt redan på många håll, och vem av oss kan stå alldeles oberörd inför vårens ankomst? Utan tvivel gripas vi alla, den ena mer och den andra mindre därav. Vi märka, att väldiga krafter äro i rörelse, ja, man har en känsla att ett stort uppvaknande försiggår inom naturen. Vinterdvalan ger steg för steg vika för vårens härskarvilja, vilken så småningom blir allena-rådande.

Våren klär naturen i högtidsdräkt, människor och djur glädjas åt allt detta och kunna ej nog prisa dess fågring. Dock synes det oss (måhända låter det förmädet), att vi i ännu större utsträckning kunde njuta av vårens hävor. Därtill behöva vi blott med öppna armar fatta de möjligheter naturen ger oss för att ytterligare pryda och försköna vår omgivning.

Visserligen är det svårt att tävla med naturens egen alstringsförmåga, men vi kunna hjälpa den till områden, där den tidigare ej kunnat göra sig gällande. När vi arbeta ute i skog och mark, på åker och äng, kunna vi ju fritt och obehindrat hängiva oss åt meditationer och anställa betraktelser över fältets eller skogens mångfaldiga rikedom på prakt, men det finnes ställen, som i detta avseende oftast äro mest vanlottade och det är våra hem.

Icke sällan komma vi efter slutad arbetsdag, från fältets och skogens prakt till ett hem, där just ingen vårdande hand skött och ansat gårdsplanen, där kanske högar av ris och annat bråte ge ett starkt intryck av förfall och vanvårdnad.

Nu passar kanske någon på att göra den invändningen, att det inte är så viktigt det där med gårdsplanen och staketet kring den, utan att det finnes viktigare sysslor . . . Eller att det arbete man nedlägger på skötseln av gårdsplanen ej inbringa någon nämnvärd vinst och sålunda ej „löna“ sig o.s.v. Men härtill skulle vi vilja svara, att vi instämma däri men dock envist vidhålla, att

Svenska gymnasister på Tartuvisit.

man med god vilja kan fränse förvärvsmöjligheterna härvidlag och tänka på sin egen trevnad. Utan tvivel uppväger åsynen av en välhållen gårdsplan tiofalt den jämförelsevis obetydliga möda som kräves för dess iståndsättande. För den yttre betraktaren skulle den ge ett starkt intryck av större välstånd och högre kultur.

Från den välordnade gårdsplanen är det blott ett kort steg till blommorna! — Dessa naturens underbara mästerverk. Det fordras endast några duktiga tag med hacka och spade, så har man en blomstersäng färdig! Sådana kan man göra på flera olika därtill lämpliga, främst soliga ställen, ty blommorna äro solens barn! Sedan petar vi ned i mulden på lämpliga avstånd några rader frön av t. ex. ringblomma, stockros, krasse, luktärt, styvmorsblomma m. fl., alla synnerligen förnöjsamma växter. — Naturligtvis måste vi sedan varje dag göra en rund bland våra blomstersängar för att vattna och mota bort eventuella ogräs (ju tidigare desto bättre). Detta kunna vi göra om kvällen, när vi återvänt från vårt arbete.

Efter någon tid belönas vårt arbete och vår omsorg därmed, ty stänglarna äro redan rätt långa, och då är det ej heller långt till knopparna och blommorna.

I fortsättningen blir det redan en vana att pyssla om blommorna, och de nicka åt oss redan, då vi ännu äro vid grinden, och så snart vi ställt ifrån oss redskapen, taga vi en överblick av våra vänner, innan kvällsmaten serveras.

Belöningen för detta „övertidsarbete“ kommer i form av tillfredsställelse över att vi berett andra och oss själva ökad trevnad och på samma gång givit vår hemgård en anstrykning av, ja, . . . gissa själv men gissa rätt!

Tricolor.

Skolorna i Narva stängda.

På grund av den epidemierade influensan stängdes skolorna i Narva utom yrkesskolorna. I de övriga uppgick de frånvarande elevernas antal under de senaste dagarna ända till 70%

På inbjudan av S. O. V.-s lokalavdelning i Tartu anträdde Svenska Gymnasiets båda högsta klasser en utfärd till universitetsstaden den 27 mars. De svenska lärarna jämte skolans sånglärare herr Kreek medföljde på resan. Rektor Üksti själv var tyvärr förhindrad att komma med.

Vid vår ankomst blevo vi hjärtligt mottagna av representanter för den svenska kolonien i Tartu samt en skara elever från Eesti Noorsoo Kasvatuse Seltsi Tütarlaste Gümnaasium. Inkvarteringen hade ordnats på ett förträffligt sätt genom ett storartat tillmötesgående från skilda personer.

Följande morgon samlades vi utanför universitetet, vilket vi under prof. Karlings sakkunniga ledning besågo. Professorenskan Wieselgren visade oss

Vem äger den revalska psalmboken?

På sjutton- och adertonhundra-talet brukades i de estlandsvenska församlingarna en psalmbok, som numera bland de lärde går under namnet „Den revalska psalmboken“. Allteftersom åren gå, bli också antalet bevarade exemplar av denna egenartade bok allt sällsyntare. Man kan dock antaga att ute i bygderna ännu boken kan framletas här och där ur gårdarnas gömmor, och det är därför på sin plats att fästa uppmärksamheten på bokens värde. Den igenkännes lätt på titelbladet, som lyder: Svenska Psalmboken eller Kiärnan af Gamla och Nya Psalmer som vid svenska Församlingars Gudztjänsts Öfning så väl i Huset som i Kyrckian i Estland och Reval Brukelige och wanlige äro. Tryckt hos Jakob Johan Köhler. Åhr 1742. Eller om titelbladet skulle saknas, igenkännes den på att såsom nr. 55 i psalmboken står psalmen: Jesu tu min frögd och fromma. Om någon finner boken, så meddelas här också att Prosten Nilsson i Tallinn önskar köpa två fullständiga exemplar av densamma. Svar kunna sändas till Kustbons redaktion.

därefter universitetsbiblioteket, varvid den svenska avdelningen givetvis ådrog sig ett särskilt intresse. Följde så visning av hygieniska muséet samt de rikhaltiga och välordnade etnografiska samlingarna på Eesti Rahvamuseum. Efter museibesöken bjöd konsul Lill hela sällskapet på kaffe, och så var det tid att bege sig till den svensk-estniska festen på E. N. K. S. Gümna., vilken varit den huvudsakliga anledningen till resan.

Först som sist kunna vi konstatera, att denna fest blev en strålande succé, för vilken ester och svenskar broderligt kunna dela äran. Tal höllos av skolans rektor H. Karu, prof. Tõnisson, prof. Karling och konsul Lill. Utan att här kunna närmare ingå på det rikhaltiga och gedigna programets olika punkter vilja vi blott omnämna att det svenska folkdanslaget under ledning av fru Helga Blees skördade livliga applåder för sina väl utförda danser.

Förbrödringen mellan ester och svenskar fortsatte efter festens slut på kafé Central, där konsul Lill ännu en gång visade prov på sin storslagna frikostighet och gästvänskap. Stämningen var under hela samvaron i oavlatligt stigande, och tiden förrann snabbt. Kl. 4.27 sutto vi åter på tåget efter att ha sagt farväl till våra många vänner. Särskilt smärtfyllt tycktes avskedsögonblicket vara för de svenska och estniska skolungdomarna, vilka synbarligen under den korta samvaron hunnit knyta många ömma band.

Lärare.

Meddelande till de estlandssvenska lärarne.

Ber härmed få meddela att exakta uppgifter om tid, pris m. m. angående resan till Sverige i sommar lämnas via Kustbon så snart uppgifter därom kommit oss tillhanda.

För svenska lärarförb. i Estland
Tomas Gärdström.

Hemtrevnad.

På premiärminister K. Eenpalus initiativ och under hans ledning ägde för en tid sedan i Tallinn en sammankomst rum, där man diskuterade frågan om en på bredare basis lagd aktion för höjandet av trevnaden kring hemmen.

Hemtrevnadsfrågan är så viktig, att den förjånar upptagas efter de nyss avslutade aktionerna för bokens spridande och för nationalflaggens införande i varje hem — aktioner som svenskarna deltagit i, i den mån det varit dem möjligt. I första hand skulle enligt det uppgjorda programmet stugorna och därmed sammanhängande hus bestrykas med färg. Med gott exempel vill man att kommunerna skola gå före. Offentliga byggnader och främst kommunalhus, skolhus o. d. skola först och främst snyggas upp, så att — som man uttrycker sig — fasaden utåt ger ett gott intryck.

Man kunde icke riktigt ena sig om vilken färg, som skulle komma till användning. I våra grannländer Sverige och Finland dominerar ju den röda. Det blir kanske inte riktigt samma färg hos oss, men för att utreda denna sak tillsattes en kommitté. I alla fall har man förut redan sammanerat den röda färgen, som också på många håll tillämnat till användning. För oss svenskar passar den bra. Numera kan man direkt eller genom kooperativa handelsföreningarna (E. T. K. har en av dem) få äkta svensk färg till ett pris av 35 sent per kg. Receipt på, hur man köper färgen kommer att införas i ett senare nr. av Kustbon. Det är klart att sådan aktion för hemmens förskönande tillämnas med allra största glädje, och svenskarna måste härmed förstå att de inte äro sämre än sina grannar esterna.

Inte enbart själva stugan och andra hus bör ha tillsyn, utan även staketet eller gårdesgården kring stugan. Tänk vilket bevis på förfall och slarv en förfallen gårdesgård och ett dåligt staket ger en fallfärdig gränd lämnad — som man ser dem. Saker, som på denna avhjälpas

Estnisk kyrkomusik i Stockholm.

„Collegium Musicum“
på exkursion till Sverige.

Den 7—11 juni i år planerar orgelklassen vid Estniska statskonservatoriet i Tallinn, det s.k. „Collegium Musicum“, en exkursion till Sverige för att lära känna svensk kyrkomusik och knyta förbindelser med representanter för kyrkomusiken i Sverige. För att sprida kännedom om estnisk kyrkomusik ämnar kören också giva konserter i Stockholm och Uppsala. Programmet kommer att omfatta såväl körsång som orgel-, cello-, violin- och bassolo. Ärkebiskop Eidem blir exkursionens beskyddare, och pastor Hj. Pöhl från Wormsö medföljer som färdledare.

Kyrkoherde S. Danell

har av Biskopen erhållit tjänstledighet för besök i hemlandet fr. o. m. den 18 april t. o. m. den 6 maj. Under denna tid är pastor W. Schwartz förordnad som vikarie.

utan kostnader, men med lite möda. Nu när vårsolen tittar fram och Du icke kan utträtta någonting på åkern än, tag itu med dessa saker, visa att Du vill ha snyggare kring Din stuga än grannen. Se t. ex. till att trappan är i hel och att allt skräp, som ligger och ruttnar kring väggarna, kommer undan. Se till att det är lika rent framför ladugårdsdörren som framför stugdörren. Det är för Din egen trevnad Du skall göra allt detta.

Det vore mycket att säga om trevnaden och renligheten inomhus, men det lämnar jag åt någon kvinnlig skribent, som jag hoppas skall komma med en insändare i saken. Ett vill jag endast ha sagt, att så länge hustrun inte kan bjuda sin man på ett hem, där han trivs, så länge söker han sig ut till ställen där han trivs bättre, och till nöjen, som för honom själv, familjen och ekonomin äro till fördärv. Därför bliv Du själv den som vinner allting, genom att göra det trivsamt för de Dina. Fridolin.

Wormsö.

Den 27 mars höll W. K. Handelsförening, som förut meddelats, sin årsstämma under livlig anslutning. Särskilt många syntes i år från Kärrslätt men så diskuterade man också frågan om att kunna öppna en filial därstädes. Något beslut kunde icke fattas i frågan utan den bordlades till nästa sammanträde. Av årsberättelsen framgår att föreningen är från år vinner i förståelse och i medlemsantal.

Timmerstockarna till Hullos folkskolas nybygge köres på bäst. Cementen väntar bara på arbetare. Utvecklingen går framåt. Per Bonde.

Rikhold.

Lördagen den 4 april avslutades skriftskolan här med slutförhör i kapellet kl. 7 på kvällen.

Konfirmationen ägde rum, som tidigare meddelats, Palm-söndagen kl. 10 f. m. Kapellet var fyllt till sista plats. Den högtidliga akten förrättades av kyrkoherde Danell och pastor Isacson. Pastor Isacson, som har handhaft mesta delen av undervisningen, riktade djupt allvarsmättade och innerliga ord till de unga, som nu upptogos som medlemmar i församlingen. Han framhöll bland annat vilken betydelse goda eller dåliga kamrater och vänner ha för människans sedliga och andliga utveckling och uppmanade de unga att i glädje och sorg söka gemenskap med den vännen, som sade: „I ären mina vänner, som i gören min vilja.“

Gudstjänster i Noarootsi församling.

Sönd. den 19 april: Noarootsi kyrka enbart estnisk, Roosleps kapell 10 fm. Isacson.

Sönd. den 26 april: Noarootsi kyrka kl. $\frac{1}{2}$ 11 gemensam estn.-svensk gudstj. med predikan av pastor Hj. Pöhl. Vormsi Rosleps kapell kl. 10 Isacson.

Sönd. den 3 maj: Noarootsi kyrka kl. 10 Isacson. Kollekt till estländska sjömansvärderna.

Sönd. den 10 maj Mors dag. Noarootsi kyrka kl. $\frac{1}{2}$ 11 gemensam estn.-svensk Danell. Roosleps kapell kl. 10 Isacson.

Utlandet.

Ungerske premiärministern duellerade.

För några dagar sedan utspelades en dramatisk duell mellan premiärminister Gömbös och en parlamentsledamot från småbrukarnas parti. Båda duellanterna blevo oskadade.

Orsaken till duellen torde varit ett yttrande, som Gömbös föllt om sin motståndare. —

Ungerskt temperament . . .

13-mannakommittén i Genève förhandlar.

I går överlämnade Abessinien minister i Paris en not till 13-mannakommittén, vari det bl. av. heter: Den moraliska förvirringen i världen är en följd av angriparens strafflöshet och börjar bära fördärvbringande frukt. Dessutom påpekas, att den så mycket omtalade kollektiva säkerheten saknar praktiskt värde, om medlemmarna av folkförbundet vägra att fullgöra sina åtagna plikter, m. m. — Abessinien riktar sålunda ännu en vädjan till Folkförbundet, men även denna förblir en röst, som ej kommer att framkalla genljud.

Abessinien läge har ytterligare försämrats och italienarna anse dess öde beseglats och sammanstörtningen är endast en tidsfråga.

Tilläggsavtal med Finland.

Enligt vad H:bladet erfarit undertecknade Estlands t. f. utrikesminister, justitieminister Müller och Finlands sändebud minister Hynninen, i torsdags ett tilläggsavtal till handelsfördraget mellan Finland och Estland. I det nya avtalet ökas den Finland tidigare beviljade kontingenten för metall- och tvålprodukter samt beviljas vissa lättnader i fråga om export av papp och kolpapper från Finland till Estland.

Samtidigt har även kontingenten för exporten av gum-miskodon från Finland till Estland höjts.

Frankrike uppställer en specialarmé på 300,000 yrkessoldater.

Tidningen People meddelar, att franska generalstaben beslutat inrätta en specialarmé bestående av soldater med långvarig tjänstetid, alltså yrkessoldater.

Armén, som skulle få en styrka av 300,000 man, skall uteslutande tjäna i fästningsgördeln.

Soldaterna skola efter avtjänad värnplikt få taga värvning, men böra förbinda sig att tjäna minst tolv år

Utgivare:

Svenska Odlingens Vänner

Redaktion:

M. Westerblom, ansvarig red.
A. Stahl.
A. Aspelin.

Lokalredaktörer:

Vormsi, T. Gärdström.
Noarootsi, V. Pöhl,
Höbring, A. Vesterberg.
Roslep, A. Bergman.

Rüütli 3, Tallinn. Tel. 470-08

Prenumerationspris:

Inrikes	Utlandet
1 år Ekr 2:—	1 år Ekr. 4:—
1/2 " " 1:—	1/2 " " 2:—

Vår kära mor

Mari Vesterberg

född 6. IV. 1859

död 5. IV. 1936

till bitter sorg för

Barnen och bror.

Du gav en kärlek, som intill döden
stätt oförändrad i alla öden

Gudstjänster.

Svenska kyrkan i Tallinn:
Långfredagen kl. 11 f.m. svensk högmässa med nattvardsgång, prosten Nilsson Körsång. Påskdagen kl. 11 f. m. svensk högmässa, prosten Nilsson. Körsång.

Lösning av korsordsgåtan nr. 4

K	V	A	R	N	V	I	N	G	E
U	■	■	O	A	R	T	■	■	L
S	■	■	S	T	Å	R	■	■	D
K	O	M	E	T	■	Å	S	N	A
■	M	A	N	■	I	C	K	E	■
■	A	N	K	A	■	K	Å	R	■
S	K	I	N	■	K	L	A	V	E
Å	■	■	O	R	O	A	■	■	K
T	■	■	P	U	N	D	■	■	O
T	U	P	P	S	T	E	G	E	T

Den först öppnade rätta lösningen har insänts av hr Anders Kornblom Rumpo, Wormsö. Bokpriset översändes.

E. Heisleri trökk, Pikk 41, Tallinn.

Bliv medlem i S.O.V.
och prenumerera på
KUSTBON

Tallinns torgpriser:

Kött:

Svin (hela) 48—55 s., svinfläsk 50—70 s., rökt skinka 115—140 s., nötkreatur 25—60 s., kalv hela 40—60 s., får hela 45—55 s. per kg.

Fisk:

Strömning 18—25 s., gös 80—130 s., ål 100—250 s., abborre 30—40 s., gädda 50—70 s., torsk 20—30 s., sik 80—150 s. per kg. Ägg 12—17 s. paret.

Hö:

Klöverhö 95—120 och ängshö 75—90 sent pr. pud.